

[Justitsministeren.]

hvad jeg ogsaa vil anse for tilstrækkeligt, men jeg vil gerne understrege, at jeg tror, at andre Folk, Marinevægtene, Sommerfolk f. Eks., vil faa højere Straffe, som jeg forstod, det ærede Medlem ogsaa selv mente. Som Følge deraf mener jeg ogsaa, at Udtalelsen i Udvalgets Betænkning om Udkastets Virkninger, der jo, som det fremgaar af Betænkningen, bygger og maa bygge paa et løst Skøn, er noget for optimistisk eller man kunde sige pessimistisk, hvis man vil.

Jeg har allerede, straks da jeg saa Udvalgets Betænkning, udtalt — og jeg er stadig af den Formening —, at jeg er tilbøjelig til at tro, der vil gaa i hvert Fald $\frac{1}{2}$ eller $\frac{3}{4}$ Aar, før de nævnte Fanger løslades paa Prøve. Jeg har foretaget Beregninger sammen med Justitsministeriets Embedsmænd og er kommet til et lavere Tal end Udvalget. Jeg er kommet til omkring 5 000, men det er ikke 5 000, der vil blive frigivet, men 5 000, som, naar de har siddet 1 à $1\frac{1}{2}$ Aar, vil have udstaaet deres Straf paa nær den Tid, der kan bruges til Prøveløsladelse, og derfor kan løslades.

Jeg haaber, disse Bemærkninger vil berolige det ærede Medlem noget, men i øvrigt har jeg udtrykkelig sagt, da jeg fremsatte dette Lovforslag: nu forelægges der et Forslag, der er behandlet i et juridisk Udvalg; Resultatet af dette Arbejde er gennemarbejdet af Regeringen, og nu forelægges det Rigsdagen til yderligere Bearbejdelse. Deri ligger selvfølgelig, at jeg er villig til at forhandle om og samarbejde om Ændringer, og jeg skal ikke nægte, at jeg personlig ikke vil have saa forfærdelig meget imod, at man endes om at sætte Minimumsstraffen i § 10 til $1\frac{1}{2}$ à 2 Aar; men det kan vi forhandle om i Udvalget.

Det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen indviklede sig jo i en længere Polemik med de Herrer Hartvig Jacobsen og Professor Hurwitz, og det ærede Medlem førte til Forsvar for sit Syn paa den nuværende Lov Højesteretsdommer Preisler Knudsen i Marken. Jeg kan ikke nægte, det synes mig at være en meget mærkelig Diskussion om et her i Rigsdagen fremsat Lovforslag at opføre en større Krigsdans om, hvad en Række uden for Rigsdagen staaende Personer har sagt og anført uden for Rigsdagen om Straffelovsforslaget. Det afgørende maa dog være, hvad det i Rigsdagen fremsatte Forslag siger og indeholder, og ikke, hvad saadanne Mænd ved en given Lejlighed har udtalt. Ønsker det ærede Medlem et Opgør med disse Folk — og jeg

maa sige, at det ærede Medlem ligefrem brænder af Ildhu efter at slaa Professor Hurwitz og Dr. Hartvig Jacobsen paa Snu-den, for at bruge et kraftigt Udtryk —, saa synes jeg, at det ærede Medlem skulde invitere Hr. Hartvig Jacobsen og Professor Hurwitz til en eller anden passende Arena, hvor Kampen kan finde Sted. Her i Rigsdagen, hvor de Herrer ikke kan forsvare sig, minder det om Don Quixotes Kamp i sin Tid mod Vejrmøllerne.

Det ærede Medlem fremsatte i denne Forbindelse en rigtig Betragtning, nemlig at det er ørkesløst i Timevis at tale om, hvad den ene eller den anden Jurist har ment i Forbindelse med Straffelovstillægget. Deri giver jeg det ærede Medlem Ret, men alligevel bebrejdede han i haarde Ord Udvalget, at det ikke i Betænkningen har refereret de forskellige Udtalelser, der blev fremsat paa Kriminalistforeningens Møde, og uagtet det ærede Medlem sagde, at det er ganske ørkesløst at diskutere, hvad disse Folk har sagt ved en eller anden Lejlighed, citerede han alligevel ret indgaaende, hvad de havde sagt, og citerede ret indgaaende en Dagbladsartikel af Højesteretsdommer Preisler Knudsen om Emnet. Det ærede Medlem synes at mene, at denne Artikel har haft væsentlig Indflydelse paa Udvalgets Overvejelser og nærmest sat Bom for de modbydelige og onde Planer, han tillagde Udvalget over for Straffelovstillægget. Jeg tror, at det ærede Medlem tager fejl heri. Højesteretsdommer Preisler Knudsens Udtalelser har naturligvis den Vægt, der tilkommer en fremtrædende Jurists Udtalelse om juridiske Spørgsmaal, men jeg vil gerne understrege, at Højesteretsdommer Preisler Knudsen ikke har nogen særlig Indsigt i de Sager og ikke er i Besiddelse af det Erfaringsmateriale, der har foreligget for det juridiske Udvalg. Der kan derfor ikke lægges mere Vægt paa Udtalelser af Hr. Preisler Knudsen end paa Meningstilkendegivelser fra andre fremstaaende Jurister. Naar det ærede Medlem dog citerer Højesteretsdommerens Artikel, som jeg udtalte, ret indgaaende og fremfører Højesteretsdommerens Argumenter som Støtte for sine egne Argumenter, synes jeg, at det ærede Medlem ogsaa burde have citeret de Dele af Artiklen, der ikke stemmer med det ærede Medlems Opfattelse, nemlig med Hensyn til Spørgsmaalet om Prøveløsladelse og Psykopatfængsel.

Jeg synes, det havde været saa uhyre tiltalende, naar Højesteretsdommer Preisler Knudsen skulde bruges for det ærede Medlems Synspunkter, om det ærede Medlem